

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 651/2016
01.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ш., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Б.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр. 503/15 од 14.12.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 86/16 од 30.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ш., адв. Б.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр. 503/15 од 14.12.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 86/16 од 30.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К бр. 503/15 од 14.12.2015. године окривљени М.Ш. оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 9.000,00 динара и судски паушал у износу од 3.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 86/16 од 30.03.2016. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Сомбору а првостепена пресуда преиначена тако што је окривљени М.Ш. за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати у

просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр. 503/15 од 14.12.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 86/16 од 30.03.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ш., адв. Б.П., због повреде закона из члана 439. тачке 2) и 3) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање или пак да исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. Такође предлаже да Врховни касациони суд окривљеном одложи извршење казне затвора изречене пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 86/16 од 30.03.2016. године те да у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног М.Ш., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Ставом 485. став 4. истог законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и у поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног М.Ш., адв. Б.П., у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 439. тачке 2) и 3) ЗКП, а наиме, да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити (члан 439. тачка 2) ЗКП) те да је суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон (члан 439. тачка 3) ЗКП), а које повреде представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека. Међутим из образложења захтева произилази да бранилац окривљеног наведене повреде образлаже овлашћењима другостепеног суда прописаним у члану 451. став 1. ЗКП посебно указујући да другостепени суд испитује побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а што је Основном јавном тужиоцу у Сомбору по ставу браниоца окривљеног несумњиво било познато, те на одредбе члана 97. и 98. КЗ - тј. да се окривљени има сматрати неосуђиваним лицем због испуњености услова за законску рехабилитацију, то произилази да указује на недозвољене законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) али суштински указује на недозвољени разлог – чл. 451. став 1. ЗКП те члана 97. и 98. КЗ, за подношење захтева, који нису предвиђени у одредби чл. 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног Врховни касациони суд је из напред изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.